

Πρώτη Ιερατική Σύναξη για το νέο εκκλησιαστικό έτος στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το πρωί της Πέμπτης, 5ης Σεπτεμβρίου, στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου πολιούχου Βεροίας πραγματοποιήθηκε η πρώτη Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας για το νέο εκκλησιαστικό έτος.

Στη σύναξη οι Ιερείς ενημερώθηκαν από τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αθηναγόρα Μπίρδα για διοικητικά και οργανωτικά θέματα και για τη νέα κατηχητική χρονιά, η οποία θα αρχίσει στην Ιερά μας Μητρόπολη με τον καθιερωμένο Αρχιερατικό Εσπερινό και την επίδοση των διοριστηρίων που θα λάβει χώρα το εσπέρας της Παρασκευής, 26ης Σεπτεμβρίου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Ο Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ.

Παντελεήμων ευχήθηκε πατρικά στους Ιερείς για το νέο εκκλησιαστικό έτος, λέγοντας μεταξύ πολλών άλλων: Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς συνε-κέ-ντρωσε καί πάλι ἐπί τό αὐτό, στήν ἀρχή τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, στήν πρώτη ἱερατική μας Σύναξη.

Εὐρισκόμεθα στήν ἀρχή μιᾶς νέας προσπάθειας, πού πρέπει νά κά-νου-με ὅλοι μας, συνεχίζοντας καί βελτιώνοντας ὅ,τι κάναμε μέχρι τώρα. Καί ἡ προσπάθεια αὐτή ἀφο-ρᾷ τόσο τόν προσωπικό μας ἀγώνα ὅσο καί τή διακονία μας στήν Ἐκκλησία, γιατί αὐτά τά δύο εἶναι ἀλληλένδετα.

Ἡ διακονία μας στήν Ἐκκλησία δέν εἶναι ἓνα ὁποιοδήποτε ἐπάγ-γελμα, δέν εἶναι οὔτε ἀπλῶς ἓνα λειτούργημα, εἶναι μία θεία διακο-νία, μία διακονία τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, διά τῶν ὁποίων σώζεται ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι μία διακονία τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ προ-σώπῳ καί τῶν ἀδελφῶν του.

Γι' αὐτό καί δέν εἶναι δυνατόν νά διακονοῦμε τόν Χριστό καί νά μήν προσπαθοῦμε ἡ ζωή μας νά εἶναι σύμφωνη μέ τή ζωή καί τόν νόμο τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖο διδάσκουμε στους ἀνθρώπους καί προσπαθοῦ-με νά τούς βοηθήσουμε καί ἐκεί-νους νά ἐναρμονίσουν τή ζωή του μέ αὐτόν. Δέν εἶναι δυνατόν νά δείχνουμε στους ἀδελφούς μας τόν δρόμο πού ὁδηγεῖ στόν Χριστό καί ἐμεῖς νά ἀκολουθοῦμε ἄλλον δρό-μο ἢ νά παρεκκλίνουμε ἀπό αὐτόν.

Εἶναι ἀνάγκη, λοιπόν, νά κάνου-με αὐτή τή διπλή προσπάθεια, καί γιά τόν ἑαυτό μας δηλαδή ἀλλά καί γιά τήν ἐκκλησιαστική μας διακο-νία, τό ποιμαντικό καί λειτουργικό μας ἔργο. Ἄλλωστε δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ μία προσπάθεια θά μᾶς βοηθᾷ στήν ἄλλη μας προ-σπάθεια, ὥστε νά γίνεται ἡ διακο-νία μας πιό εὔκολη καί πιό ἀποτε-λεσματική.

Στήν προσπάθειά μας αὐτή θά πρέπει νά μᾶς παρακινεῖ περισσό-τερο ἀφενός ἡ σκέψη τῆς σωτηρίας πού μᾶς ὑπόσχεται ὁ Χριστός καί ἀφετέρου ἡ γνώση ὅτι ἡ ἀμέλεια ἢ ἀδιαφορία γιά τά καθήκοντά μας καί γιά τή χάρη πού λάβαμε κατά τήν ἡμέρα τῆς χειροτονίας μας, θά ἔχουν ὀδυνηρές συνέπειες γιά τό αἰώνιο μέλλον μας.

© Kosmas Karagiannis-IMBNK